

بررسی راهکارهای عملیاتی با ارتقاء تمکین مالیاتی در نظام مالیات بر ارزش

افزوده

(مطالعه موردی استان مازندران)

جعفر طهماسب پور کریمی^{۱*}

۱- کارشناس ارشد مدیریت دولتی، مازندران، بابل Jafar.tahmasbpour.1361@gmail.com

چکیده

در اغلب نظام های مالیاتی تعریف دقیق، روشن و عملیاتی از تمکین مالیاتی وجود دارد، در حالی که در نظام مالیاتی ایران این مفهوم بسیار مبهم و ناشناخته است. در متون مالیاتی ایران، تمکین به مفهوم پای بندی مودیان به تکالیف مالیاتی و رعایت قوانین مالیاتی از سوی آنها شناخته شده است. هدف مطالعه حاضر شناسایی راهکارهای عملیاتی موثر بر ارتقاء تمکین مالیاتی در نظام مالیاتی است. نوع پژوهش از نوع توصیفی، پیمایشی است جامعه آماری این تحقیق شامل کارکنان بخش ارزش افزوده سازمان امور مالیاتی استان مازندران به تعداد ۱۳۰ نفر بوده که از این میان ۹۷ نفر از روش نمونه گیری تصادفی ساده، به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار این پژوهش، پرسش نامه محقق ساخته می باشد. پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۰۷ محاسبه شد. برای تعیین روایی این ابزارها از روایی صوری و محتوایی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها ابتدا با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف، نرمال بودن توزیع داده ها بررسی شد و سپس با استفاده از آزمون تی تست تک نمونه ای سوالات تحقیق بررسی شدند. نتایج حاصل نشان داد که منابع انسانی کارآمد در سازمان، آموزش مودیان مالیاتی، جرائم متناسب با عملکرد مودیان مالیاتی، تشویقات متناسب با عملکرد مودیان مالیاتی، گزارشهای حسابرسی بر ارتقاء تمکین مالیاتی در نظام مالیاتی تاثیر دارد.

واژه های کلیدی: تمکین مالیاتی، منابع انسانی کارآمد در سازمان، آموزش مودیان مالیاتی، جرائم متناسب، تشویقات متناسب، گزارشهای حسابرسی.

۱- مقدمه

دولت ها برای تحقق اهداف توسعه اقتصادی راهی بجز نظارت در چارچوب مالیات ستانی ندارند. [۱] برنامه های مالیاتی به عنوان یکی از ابزارهای توسعه شمرده می شود. در بسیاری از کشورها، شهروند معادل مالیات دهنده است. امروزه تقریباً در همه جای دنیا، برای مردم پذیرفته شده است که اگر در زندگی روزمره شان خدمتی دریافت می کنند، باید هزینه اش را به طور مستقیم یا غیرمستقیم بپردازند. اکثر مالیات دهندگان پذیرفته اند که چرا مالیات می دهند. آنها در ازای خدماتی که دریافت می کنند، با رغبت مالیات خود را پرداخت می کنند و به همین دلیل با کم کاری و اسراف در بودجه کشورشان به شدت برخورد می کنند. بی توجهی به مقوله مالیات ها یکی از عوامل اصلی ایجاد انسداد در توسعه یافتگی اقتصادی و اجتماعی ایران است. از منظر اقتصادی، اتکای بیش از حد بر درآمدهای نفتی با توجه به نوسان های شدید و غیرقابل پیش بینی آن در بازارهای جهانی، بی ثباتی کلی درآمدهای دولت را سبب شده و همین طور گسترش بخش دولتی را به ویژه در امور تصدی